
Martti Ahtisaari (Svar på replik)

Minä sanoisin ja toivoisin kyllä, että ennen kuin Pohjoismaat tekevät yhtään mitään, nuo turvaneuvoston viisi pysyvää jäsenmaata tekevät sen, mitä niiltä odotetaan.

Ensimmäisessä pääsihteerin erityisedustajan tehtävässäni silloin, kun hoidin ja edesautoin sitä prosessia, jossa Namibia sai itsenäisyytensä, minä tajusin sen, että minulla tulee olla amerikkalaisten tuki sille, mitä minä tein, ja mielelläni näin myös venäläiset sitä tukemassa. Namibian kohdalla tämä toteutui. Siellä oikeastaan kaikki auttoivat myös semmoisissa asioissa, jotka eivät kuuluneet siihen alkusuunnitelmaan, jota minua pyydettiin toimeenpanemaan.

Kyllä esimerkiksi Syyrian kohdalla minä olen odottanut, että erityisesti amerikkalaiset ja venäläiset paljon selkeämmin voisivat istua saman pöydän ääreen ja löytää yhteisen suunnitelman, jolla lähdetään Syyrian kysymystä viemään eteenpäin. Nämä ovat oleellisia kysymyksiä.

Minusta pitäisi joka vuosi oikeastaan julkistaa se, paljonko nämä viisi pysyvää turvaneuvoston jäsentä ovat tehneet, jotta näitä konflikteja saataisiin ratkottua, koska kukaan pääsihteeri tai pääsihteerin erityisedustaja ei pysty tekemään mitään, vaikka heillä olisi kuinka nerokkaita ideoita, niin kuin Kofi Annanilla oli silloin, kun hän oli pääsihteerin erityisedustaja Syyria-kysymyksessä. Eihän kestänyt kuin puoli vuotta, kun hän havaitsi, että ei hän saanut tukea nimenomaan näiltä, joilta hän odotti sitä tukea. Sen jälkeen Lakhdar Brahimi tuli sinne, ja hän kesti kai puolitoista vuotta. Tietysti me kaikki hänen kollegansa sanoimme: ”Koeta nyt kestää, hyvä mies, kun ei tässä ole kukaan muukaan tarjolla, joka osaisi

näitä hommia.”

Kyllä minä sanon, että Pohjoismaitten täytyy käyttää hyväkseen omaa erityisasemaansa. Toivon hartaasti, että tuo pohjoismainen yhteistyö näissä rauhanturvaan ja rauhanneuvotteluihin liittyvissä kysymyksissä tulisi lisääntymään entisestään.

Skandinavisk oversættelse

Innan de nordiska länderna gör något alls hoppas jag att de fem permanenta medlemmarna i säkerhetsrådet gör vad som förväntas av dem. I mitt första uppdrag som generalsekreterarens särskilda representant, då jag förvaltade och arbetade för den process där Namibia blev självständigt, insåg jag att jag behövde amerikanernas stöd för vad jag gjorde, och jag ville gärna också ha ryssarnas stöd. Det fick jag i Namibia. Där hjälpte alla till också med sådana frågor som inte ingick i den ursprungliga planen som jag ombads verkställa. Till exempel när det gäller Syrien har jag väntat på att speciellt amerikanerna och ryssarna i mycket större omfattning skulle sätta sig vid samma bord och finna en gemensam plan för att lösa frågan om Syrien. Dessa är viktiga frågor. Egentligen tycker jag att man varje år borde publicera en rapport över hur mycket de fem permanenta medlemmarna i säkerhetsrådet har gjort för att lösa dessa konflikter, för varken generalsekreteraren eller generalsekreterarens särskilda representant kan göra något, hur geniala idéer de än har, liksom Kofi Annan hade då han var generalsekreterarens särskilda representant i Syrienfrågan. Det tog inte mer än ett halvår förrän han insåg att han inte fick stöd av just dem som han förväntade sig stöd av. Sedan kom Lakhdar Brahimi och han höll väl ut i ett och ett halvt år. Naturligtvis sade alla vi hans kolleger: "Försök nu hålla ut, gode man, det finns ingen annan heller som kan det här jobbet." Jag vill betona att de nordiska länderna måste utnyttja sin särställning. Jag hoppas innerligt att det nordiska samarbetet ska utvidgas ytterligare i frågor som gäller fredsbevarande insatser och fredsförhandlingar.

Information

Talenummer

304

Type

Svar på replik

Ekstern taler

Martti Ahtisaari

Talerrolle

Finlands tidligere præsident, Nobels Fredsprismodtager og fredsformidler

Dato

02.11.17 11:36

